# USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Michala Bobka v právní věci žalobce: **G. M. T. S. F.,** zastoupen Mgr. Daliborem Lípou, advokátem se sídlem Jugoslávská 856/2, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje,** se sídlem Nádražní 2437/2, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2024, č. j. KRPP-166216-39/ČJ-2023-030022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 7. 2. 2024, č. j. 35 A 2/2024 - 37,

takto:

**I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

**II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

**III.** Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

**IV.** Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Daliboru Lípovi, advokátovi, se sídlem Jugoslávská 856/2, Karlovy Vary, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **3 400 Kč**, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

## Odůvodnění:

### I. Vymezení věci

[1] Hlídka Policie ČR, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort zadržela žalobce dne 19. 11. 2023 poté, co byl kontrolován dle § 167 odst. 1 písm. d) a odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve vlaku č. EC358 ve směru Praha – Mnichov v prostoru hlavního vlakového nádraží v Plzni. Zde sdělil nesrozumitelné jméno, uvedl, že nemá žádný pobyt ani vízum v EU, je z Kamerunu a jede do Belgie za bratrem. Nebyl schopen žádným způsobem prokázat svoji totožnost ani oprávněnost k pobytu na území ČR. Byl proto zajištěn dle § 27 odst. 1 písm. d), odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů a eskortován

na služebnu. Lustrací v Cizineckém informačním systému policejní orgán zjistil, že žalobce nemá na území ČR povolen žádný druh pobytu a že je žadatelem o mezinárodní ochranu v jiném členském státu EU, konkrétně v Rumunské republice.

[2] Žalobce dne 19. 11. 2023 převzal rozhodnutí o zajištění dle § 129 odst. 1 v návaznosti na § 129 odst. 3 zákona o pobytu cizinců za účelem předání do Rumunské republiky. Následně zaslala Rumunská republika souhlas s přijetím žalobce zpět. Žalovaný proto rozhodl a zajištění žalobce dle § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Následně napadeným rozhodnutím rozhodl o prodloužení doby zajištění žalobce (znovu) za účelem předání do Rumunska podle § 129 odst. 1, 7 zákona o pobytu cizinců na území ČR. Dospěl totiž k závěru, že je stále dáno vážné nebezpečí útěku žalobce; žalobce totiž pobýval několik dní na území ČR neoprávněně, chce cestovat do Belgie, vyjádřil nechuť cestovat zpět do Rumunska a zároveň několikrát uvedl nepravdivé informace. Možnost uložení zvláštních opatření žalovaný vyloučil podle § 123b odst. 5 zákona o pobytu cizinců právě pro předpokládatelný nedostatek spolupráce žalobce se státními orgány. Zároveň zdůraznil, že žalobce nemá kde na území ČR pobývat. K proveditelnosti předání do Rumunska uvedl, že Rumunsko akceptovalo svou příslušnost pro vyřízení věci žalobce. Zároveň Rumunsko není zemí, kde by mu hrozilo nebezpečí pro jeho homosexuální orientaci.

[3] Tomu se žalobce bránil žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni, který ji však shora označeným rozsudkem zamítl. Uzavřel přitom, že žalobce pobýval na území ČR neoprávněně, nebyl schopen uvést adresu místa pobytu na území ČR a není oprávněn samostatně cestovat do Rumunska a rovněž vyjádřil svůj úmysl nerespektovat pravomocné rozhodnutí o přemístění. Soud se rovněž zabýval možností, resp. nemožností využití mírnějších zvláštních opatření podle § 123b zákona o pobytu cizinců. Následně též uzavřel, že doba zajištění je zákonná a adekvátní a sleduje svůj účel, tj. předání cizince do Rumunska. Ve věci nejsou dány ani pochybnosti o proveditelnosti tohoto předání, ani skutečnosti nasvědčující tomu, že by žalobce byl zranitelnou osobou vyžadující specifický režim.

## II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost.

[5] Opakovaně namítl, že vypořádání žalobní argumentace v napadeném rozsudku považuje za nedostatečné a nepřesvědčivé. Uvedl, že pro jeho zajištění nejsou splněny podmínky, resp. že omezení jeho osobní svobody není nutné. Stěžovatel je přesvědčen, že správní orgán nedostatečně a nesprávně zjistil skutečný stav věci, zejména pokud jde o důvody a nutnost prodloužení zajištění stěžovatele a jeho nemožnost nahradit jej alternativními prostředky. Krajský soud poté tato pochybení zopakoval, neboť se nedostatečně vypořádal s žalobními námitkami, kterými výše uvedený postup správního orgán napadal. Stejně tak správní orgán i krajský soud nedostatečně zohlednily jeho sexuální orientaci v kontextu situace v Rumunsku.

[6] Žalovaný ve svém vyjádření setrval na důvodnosti a správnosti své argumentace uvedené v napadeném rozhodnutí, které ostatně přitakal i krajský soud v napadeném rozsudku; navrhl proto zamítnutí podané kasační stížnosti.

## III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a byla podána v zákonné lhůtě. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[8] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech, v nichž před krajským (městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, je její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a s. ř. s. přijatelná tehdy, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Podrobněji se podstatou institutu přijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž dovodil, že o přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského (městského) soudu shledáno zásadní pochybení.

[9] O výše uvedené případy se však v nyní souzené věci nejedná.

[10] V této souvislosti se kasační soud musel zabývat námitkou nepřezkoumatelnosti, kterou stěžovatel vůči rozsudku krajského soudu opakovaně směřuje, neboť namítá nedostatečné vypořádání se s žalobní argumentací. Takovou vadou však rozsudek netrpí; námitka stěžovatele v tomto ohledu představuje jeho nesouhlas se závěry soudu, což však s nepřezkoumatelností nelze zaměňovat (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016 - 24, ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017 - 35.

[11] Rozsahem povinností správních orgánů při rozhodování o prodloužení zajištění podle § 129 zákona o pobytu cizinců se již zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010 - 150, č. 2524/2012 Sb. NSS, podle nějž *„[o] zajištění cizince nelze rozhodnout, pokud zákonný účel omezení osobní svobody cizince nebude pravděpodobně možné uskutečnit. Správní orgán je naopak povinen v takovém případě cizince neprodleně propustit na svobodu.*“ K možným důvodům takové nemožnosti naplnění zákonného důvodu omezení osobní svobody cizince Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí dodal, že správní orgán má povinnost zabývat se v řízení o zajištění cizince podle § 124, § 124b nebo § 129 zákona o pobytu cizinců možnými překážkami správního vyhoštění, vycestování nebo předání tohoto cizince podle mezinárodní smlouvy v případech, ve kterých jsou mu tyto překážky v době rozhodování o zajištění známy nebo v řízení vyšly najevo. V takové situaci je povinen možné překážky před rozhodnutím o zajištění cizince předběžně posoudit a učinit si úsudek o tom, zda je správní vyhoštění, vycestování nebo předání cizince alespoň potenciálně možné. Uvedeným požadavkům pak napadený rozsudek vyhovuje, neboť se krajský soud zabýval jak reálnou možností předání do Rumunska (viz body 30 a následující napadeného rozsudku), tak i možnou

zranitelností stěžovatele s ohledem na jeho sexuální orientaci (viz body 40 a následující napadeného rozsudku). Se zde uvedenými závěry se kasační soud ztotožňuje.

[12] Na stěžovatelovu věc rovněž dopadá ustálená judikatura kasačního soudu, podle níž je Rumunsko obecně schopno zajistit žadatelům o mezinárodní ochranu adekvátní podmínky (např. rozsudky ze dne 21. 3. 2018, č. j. 2 Azs 33/2018 - 20, body 15 až 16, ze dne 7. 8. 2018, č. j. 6 Azs 117/2018 - 26, bod 14, či ze dne 28. 5. 2020, č. j. 7 Azs 72/2020 - 23; body 15 až 17, z nedávné doby např. usnesení ze dne 21. 2. 2024, č. j. 1 Azs 20/2024 - 35, bod 15 a judikatura tam citovaná). Závěry žalovaného i krajského soudu jsou s touto judikaturou v souladu.

[13] Konečně pak ve vztahu k námitce nedostatečně odůvodněných a podložených úvah o nemožnosti účinného uplatnění zvláštních opatření za účelem vycestování, kasační soud podotýká, že je tato námitka zcela obecná, bez jakékoliv konkretizace pro stěžovatelův případ. Krajský soud se jí přitom dostatečně zabýval (viz body 27 a následující napadeného rozsudku). Ani tato námitka tedy neodůvodňuje přijetí kasační stížnosti k věcnému posouzení.

[14] Námitka nedostatečnosti zjištění skutkového stavu je zcela obecná bez sebemenší konkretizace pro posuzovanou věc, a jen stěží tak může odůvodnit přijatelnost kasační stížnosti, natož její důvodnost.

[15] Kasační stížnost nepředkládá otázky, které by dosud nebyly v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešeny, resp. byly řešeny rozdílně či vyžadovaly učinit judikaturní odklon; rovněž tak se nejedná o případ zásadního pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. S ohledem na shora uvedené skutečnosti kasační soud uzavírá, že krajský soud věc posoudil zcela v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů a nedopustil se ani jiného hrubého pochybení, které by vyžadovalo zásah Nejvyššího správního soudu. Ten proto podle § 104a odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[16] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 větou první ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS, část III. 4.). Stěžovatel v tomto řízení úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu jeho nákladů. Procesně úspěšnému žalovanému v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti.

[17] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 29. 2. 2024, č. j. 1 Azs 39/2024 - 15, stěžovateli ustanovil zástupce - Mgr. Dalibora Lípu, advokáta, se sídlem Jugoslávská 856/2, Karlovy Vary. Ustanovenému zástupci přísluší za zastupování stěžovatele odměna a náhrada hotových výdajů (náklady nese stát). Ze spisu vyplývá, že ustanovený zástupce v řízení o kasační stížnosti učinil jeden úkon právní služby, a to sepsání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) – dále jen „*advokátní tarif*“]. Za něj mu náleží odměna podle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, ve spojení s § 7 téhož předpisu ve výši 3 100 Kč. K tomuto úkonu se přiznává náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč. Pro úplnost kasační soud dodává,

že zástupce stěžovatele výslovně uvedl, že přiznání odměny za úkon související s převzetím věci nepožaduje. Zástupci stěžovatele se tedy přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti a náhrada hotových výdajů v celkové výši 3 400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dní od právní moci tohoto usnesení.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. května 2024

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu